

РЕШЕНИЕ

№ 760

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8215** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по подадена жалба от „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя арх. И. И., чрез адв. С. Д., срещу писмо, с изх. № СОА23-ГР94-3954/2/07.08.2023 г. на кмета на Столична община /СО/, с което е отказано на дружеството да бъде изплатено парично обезщетение за отчуждаване на имоти, поради наличие на спор за собственост върху имотите.

В жалбата са изложени подробни съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспорения отказ. Посочва, че със заповеди за отчуждаване на ПИ, издадени от кмета на СО, са отчуждени три ПИ, за което са определени и парични обезщетения. Със заповедите е разпоредено паричното обезщетение да не се разпределя, а да бъде преведено по сметка на СО, тъй като съществува спор за собственост между съсобствениците на имотите. Посочва, че правото на собственост на дружеството, което е 11/12 идеални части, не е оспорено от трети лица и съответно няма спор за собственост. Вместо да изплати определеното обезщетение, ответникът игнорира доказателствената стойност на констативен НА № 133, том II от 28.09.2021 г. Посочва, че спор за собственост не е имало, единствено е имало неуточнени идеални части по единия от НА за собственост, което е отстранено с констативен НА № 133, том II от 28.09.2021 г. Поради това счита, че оспорения отказ е незаконосъобразен и моли за неговата отмяна и връщането на преписката на органа със задължителни указания за изплащане на сумите.

В съдебно заседание се представлява от адв. Д., която посочва, че след издаване на процесните заповеди за отчуждаване на части от имотите през 2021 г. е съставен НА за собственост, с който са изяснени собствениците на имотите. Тези НА са представяни по административната преписка, тъй като същите изясняват правата на собственост върху имотите, поради което към настоящия момент вече не съществува спор за собственост. Констативния нотариален акт не е оспорван от трети лица. Счита, че неоснователно СО продължава да отказва изплащане на обезщетение с аргумент, че е налице спор за собственост. Няма други лица, които претендират права върху тези имоти. С тези откази от СО умишлено се злоупотребява с тази ситуация, пренебрегвайки материалната доказателствена сила на съставения констативен нотариален акт. Посочва, че по отношение на обстоятелството, че констативният акт не касае имотите, които са отчуждени, няма как да се регламентира собствеността на части, които са отчуждени към минал момент. По отношение на тези хора, които са прехвърлили частите си на жалбоподателя, не е основание СО да отказва обезщетение. Моли да се отмени отказа и да се върне преписката на СО с указания да бъдат издадени актуални заповеди с актуални собственици.

Ответникът - кмета на Столична община, чрез юрк. Л. е депозирал с административната преписка становище, в което изразява доводи за недопустимост на жалбата, поради липсата на годен за оспорване акт. Алтернативно е взето становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че и трите заповеди за отчуждаване са оспорени и с три съдебни решения е постановено, че е налице спор за собственост, което е дало основание на съда да отхвърли жалбите на настоящия жалбоподател срещу заповедите именно в частта, с която е постановено паричното обезщетение да не се разпределя, а да бъде преведено по сметка на СО. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Л., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Счита, че е невярно твърдението, че констативните актове изясняват квотите на собственост, тъй като се отнасят само за остатъка от имота, който не е отчужден. По отношение на отчуждените части от имота, съдът е определил кои са собствениците. Счита също така, че не е вярно, че новите нотариални актове не са обсъждани от административните органи, оставени са като неотнормирани, тъй като не засягат отчуждения имот. Жалбоподателите искат СО да решава въпроси, които са разрешени с влезли в сила съдебни решения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - М. И. Б., не представя становище по жалбата.

В съдебно заседание се явява лично, моли да се отмени постановения отказ и да се задължи СО да изплати обезщетение.

Заинтересованите страни - А. З. Б. и Р. З. Б., не вземат становище по жалбата.

В съдебно заседание, представявани от заинтересованата страна М. Б., /майка на А. Б. и Р. Б. /, молят да се отмени постановения отказ и да се задължи СО да изплати обезщетение.

СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От Нотариален акт № 185/30.10.2019 г., том II, дело 353/2019 г., се установява, че „ЕЙ СИ АР“ ЕООД е изкупило притежаваната от С. Г. Х. и С. Г. С. 1/27 идеална част от имот с идентификатор 68134.4334.9520, с площ от 4 476 кв.м., имот с идентификатор 68134.4334.9534, с площ от 660 кв.м. и ПИ с идентификатор 68134.4335.9561, с площ от 232 кв.м., и трите по плана на [населено място], район О. купел.

Жалбоподателят се легитимира като собственик на имот с идентификатор 68134.4334.9520, с площ от 4 476 кв.м. /с предходен идентификатор 68134.4334.370/, на 1/3 идеална част от имот с идентификатор 68134.4334.9534, с площ от 660 кв.м. /с предходен идентификатор 68134.4334.1511/ и ПИ с идентификатор 68134.4335.9561, с площ от 232 кв.м. /с предходен идентификатор 68134.4335.2003/ на основание Констативен нотариален акт № 133, том II от 28.09.2021 г. В НА е посочено, че „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, вследствие на извършената покупка от С. Г. Х. и С. Г. С., е признато за собственик на 11/12 идеални части от гореописаните недвижими имоти. Със същият констативен НА, З. Б. Б. е признат за собственик на 1/12 идеална част от гореописаните недвижими имоти.

Заинтересованите страни М. И. Б., А. З. Б. и Р. З. Б., се легитимират като собственици на процесните имоти с Констативен нотариален акт № 133, том II от 28.09.2021 г. и Удостоверение за наследници изх. № СОА23-ВУ51-838/07.11.2023 г., издадено от СО. Със Заповед № СОА17-РД40-70/09.10.2017 г. на кмета на СО, е отчужден ПИ с проектен идентификатор 68134.4335.9562 /незастроен/ с площ за отчуждаване 100 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4335.2003 по КККР, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [жк], попадащ в улица, трасе на метрополитен и Метростанция III-15, във връзка с реализацията на обект „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния – [улица]– [улица]– Централна градска част –[жк]. Като собственици в заповедта са посочени „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, З. Б. Б., С. Г. С. и С. Г. Х.. Определеното обезщетение в размер на 18 358 лева не е разпределено, поради невъзможност да бъдат установени квотите на съсобственост и поради наличие на спор за собственост между съсобствениците.

Заповед № СОА17-РД40-70/09.10.2017 г. на кмета на СО е оспорена пред АССГ от „ЕЙ СИ АР“ ЕООД и Н. А. И.. С Решение № 397/18.01.2018 г. постановено по адм. дело № 12712/2017 г. на АССГ, жалбата на Н. А. И. е оставена без разглеждане, а жалбата на „ЕЙ СИ АР“ ЕООД е отхвърлена. В мотивите на съда е посочено, че наличието на конкуриращи се титули за собственост в конкретния случай, автоматично обосновават извод за наличие на спор за собственост, чието предварително разрешаване е преюдициално спрямо разпределянето на определеното по закон парично обезщетение съобразно квотите на собственост, в каквато насока се е произнесъл и административният орган в оспорената част на издадената от него заповед.

Със Заповед № СОА17-РД40-71/09.10.2017 г. на кмета на СО е отчужден ПИ с проектен идентификатор 68134.4334.9533 /незастроен/ с площ за отчуждаване 1/3 идеална част от 225 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4334.1511 по КККР, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [жк], попадащ в улица, трасе на метрополитен и Метростанция III-15, във връзка с реализацията на обект „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния – [улица]– [улица]– Централна градска част –[жк]. Като собственици в заповедта са посочени „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, З.

Б. Б., С. Г. С. и С. Г. Х.. Определеното обезщетение в размер на 14 058,75 лева не е разпределено, поради невъзможност да бъдат установени квотите на съсобственост и поради наличие на спор за собственост между съсобствениците.

Заповедта е оспорена пред АССГ от Н. А. И. и „Ей Си Ар“ ЕООД. С Решение № 1703/15.03.2018 г., постановено по адм. дело № 12714/2017 г. на АССГ, жалбата на „Ей Си Ар“ ЕООД е отхвърлена, а заповед № СОА17-РД40-71/09.10.2017 г. на кмета на СО е изменена в частта, в която са посочени собствениците на отчуждавания имот, като е включен и Н. А. И. в кръга на правоимащите лица.

В мотивите на съда е посочено, че в случая наследниците са две групи – наследници по завещание и наследници по закон като завещателното разпореждане в полза на А. Б. и М. Ш. не ги изключва от кръга на наследниците по закон, нито изключва останалите наследници по закон от наследяване. Това, че приживе наследодателката М. Чокойска се е разпоредила с 1/3 идеална част от имота в полза на посочените лица, означава, че останалата част от имота в размер на 2/3 идеални части следва да бъде поделена между преживелия съпруг като наследник по закон като той, респ. неговите наследници, получават дял 2/3 от 2/3 идеални части, тъй като бракът е траел повече от 10 години и 1/3 от 2/3 идеални части от имота следва да бъде поделена между братята и сестрите на М. Чокойска, респ. техните низходящи. Прието е, че този извод следва от разпоредбата на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 2, изр. 1-во от ЗН, съгласно които, когато починалият е оставил само братя и сестри, те наследяват по равни части, а когато съпругът наследява заедно с възходящи или с братя и сестри, или с техни низходящи, той получава половината от наследството, ако то се е открило преди навършването на десет години от сключването на брака, а в противен случай получава 2/3 от наследството. Посочено е, че се смесват понятията разполагаема част, запазена част и наследствен дял като следва да се отбележи и това, че възстановяването на запазена част не се извършва служебно, а само чрез позоваване от наследника, чиято запазена част е накърнена, с възражение в исково производство или чрез предявяване на самостоятелен иск. В случая е приета за неприложима и разпоредбата на чл. 9а от ЗН, тъй като съпругът на М. Чокойска няма качеството на последващ съпруг. Поради което е прието, че Н. А. И. е лице от кръга на правоимащите лица.

Със Заповед № СОА17-РД40-72/09.10.2017 г. на кмета на СО, е отчужден ПИ с проектен идентификатор 68134.4334.9521 /незастроен/ с площ за отчуждаване 306 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4334.370 по КККР, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [жк], попадащ в улица, трасе на метрополитен и Метростанция III-15, във връзка с реализацията на обект „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния – [улица]– [улица]– Централна градска част –[жк]. Като собственици в заповедта са посочени „Ей Си Ар“ ЕООД, З. Б. Б., С. Г. С. и С. Г. Х.. Определеното обезщетение в размер на 57 359,70 лева не е разпределено, поради невъзможност да бъдат установени квотите на съсобственост и поради наличие на спор за собственост между съсобствениците.

С жалби от „Ей Си Ар“ ЕООД, З. Б. Б. и Н. А. И., посочената заповед е оспорена пред АССГ. С Решение № 2862/27.04.2018 г., постановено по адм. дело № 12713/2017 г. на АССГ, жалбата на „Ей Си Ар“ ЕООД е отхвърлена, а заповедта е изменена в частта, в която са посочени собствениците на отчуждавания имот, като е включен и Н. А. И. в кръга на правоимащите лица. В мотивите на съда е посочено, че Н. А. И. е сред наследниците по закон на М. В. Б./М. С. А./М. Л. Чокойска, съобразно т .3.4.2 от

Удостоверение за наследници № 1060/19.05.2016 г. на район С., СО, като внук на И. Л. А. - брат на М. В. Б./М. С. А./М. Л. Чокойска.

С молба № СИС22-ТД26-31 от 15.09.2022 г. по описа на СО, дирекция „Инвестиционно отчуждаване“, „ЕЙ СИ АР“ ЕООД и З. Б. Б. са поискали изплащането на сумите, предмет на Заповед № СОА17-РД40-70/09.10.2017 г. на кмета на СО, Заповед № СОА17-РД40-71/09.10.2017 г. на кмета на СО и Заповед № СОА17-РД40-72/09.10.2017 г. на кмета на СО.

Към молбата са приложени описаните по-горе Нотариален акт № 185/ 30.10.2019 г., том II, дело 353/2019 г. и Констативен нотариален акт № 133, том II от 28.09.2021 г.

По молбата е постановен отказ за изплащане на обезщетение за отчуждаване, обективиран в писмо, изх. № СИС 21-ГР-94-340-4/28.09.2022 г. на директора на дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ при СО. С писмото лицата са уведомени, че представените с молбата нотариални актове не решават въпроса относно собствеността на отчуждените части от тези имоти преди придобиването им от Столична община. Посочено е също, че съгласно императивната разпоредба чл. 29, ал. 2 от ЗОС, когато собственикът на имота не може да бъде установен, обезщетението се изплаща на лицето, което установи правата си по съдебен ред.

С жалби от „ЕЙ СИ АР“ ЕООД и наследниците на З. Б. Б., отказът на директора на дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ при СО е оспорен пред АССГ. С Решение № 3968/15.06.2023 г., постановено по адм. дело № 9979/2022 г. на АССГ, писмо изх. № СИС 21-ГР-94-340-4/28.09.2022 г. на директора на дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ при СО е обявен за нищожен, а преписката е изпратена по компетентност на кмета на СО за произнасяне по молба № СИС22-ТД26-31/15.09.2022 г. по описа на СО, дирекция „Инвестиционно отчуждаване“, подадена от „ЕЙ СИ АР“ ЕООД и М. И. Б., съобразно мотивите на съда.

На 27.07.2023 г., с вх. № СОА23-ГР94-3954/27.07.2023 г., дружеството е поискало от кмета на СО да бъде разгледана преписката и да бъде постановено изплащане на определеното парично обезщетение.

Въз основа на тези данни, кметът на СО е постановил отказ, обективиран в писмо, с изх. № СОА23-ГР94-3954/2/07.08.2023 г., на дружеството да бъде изплатено парично обезщетение за отчуждаване на имоти, поради наличие на спор за собственост върху имотите.

В писмото е посочено, че представените към искането нотариални актове не решават въпроса относно собствеността на части от имоти, отчуждени със заповеди на кмета на СО за отчуждаване № СОА17-РД40-70/09.10.2017 г., № СОА17-РД40-71/09.10.2017 г. и № СОА17-РД40-72/09.10.2017 г.

Писмото е връчено на жалбоподателя на 09.08.2023 г.

Жалбата е подадена на 22.08.2023 г., чрез административния орган до АССГ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо с изх. № СОА23-ГР94-3954/2/07.08.2023 г. на кмета на СО, с което е отказано на дружеството „ЕЙ СИ АР“ ЕООД да бъде изплатено парично обезщетение за отчуждаване на имоти с проектен идентификатор 68134.4335.9562, проектен идентификатор 68134.4334.9533 и проектен идентификатор 68134.4334.9521,

поради наличие на спор за собственост върху имотите.

Обжалваното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и подлежи на съдебен контрол. Видно от съдържанието на писмото, макар да не е посочено изрично, същото обективира отказ за изплащане на сумите, предмет на Заповед № СОА17-РД40-70/09.10.2017 г. на кмета на СО, Заповед № СОА17-РД40-71/09.10.2017 г. на кмета на СО и Заповед № СОА17-РД40-72/09.10.2017 г. на кмета на СО, във връзка с подадена от „ЕЙ СИ АР“ ЕООД молба № СОА23-ГР94-3954/27.07.2023 г.

Компетентен да се произнесе по подадената жалба е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежния орган. Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесния акт, тъй като именно той е подал заявлението за изплащане на паричното обезщетение и тъй като жалбоподателят е адресат на процесното писмо, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Поради което жалбата е процесуално допустима.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореното писмо с изх. № СОА23-ГР94-3954/2/07.08.2023 г. е издадено от кмета на СО. Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗОБС, паричното обезщетение, определено с влязлата в сила заповед по чл. 25, ал. 2 или в съдебното решение, се превежда от общината в посочената в заповедта банка по сметка на правоимащите. Съгласно ал. 2, когато собственикът на имота не може да бъде установен или е с неизвестен адрес, както и в случаите, когато съществува спор между няколко лица за правото върху дължимото обезщетение или за права върху отчуждавания имот, обезщетението се внася в банката по сметка на общината. В тези случаи банката изплаща обезщетението на лицето, което установи правата си по съдебен ред, по нареждане на кмета на общината.

От посочените разпоредби се установява, че именно на кмета на общината е възложено правомощието да нареди, съответно да откаже изплащането на обезщетение по реда на чл. 29, ал. 2 от ЗОС. Поради това, настоящият съдебен състав приема, че оспореното писмо е издадено от компетентен орган.

Спазена е установената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма, доколкото в приложимия специален закон липсват особени изисквания към формата и съдържанието на административния акт. Посочени са фактическите и правните основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност от съда.

Посочен е издателят на акта, адресатът, заповедите, въз основа на които е определено обезщетението, както и обстоятелствата, мотивирали органа да издаде отказ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да ограничат правото на защита на заинтересованото лице и които да водят до отмяна на акта на процесуално основание.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Настоящият съдебен състав намира, че отказът е издаден и в несъответствие с материалните правила, поради следното. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспореното писмо обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в писмото правно основание за издаването му.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че със заповед № СОА17-РД40-70/09.10.2017 г. на кмета на СО, е отчужден ПИ с проектен идентификатор 68134.4335.9562 /незастроен/ с площ за отчуждаване 100 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4335.2003 по КККР, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [жк]. Със Заповед № СОА17-РД40-72/09.10.2017 г. на кмета на СО, е отчужден ПИ с проектен идентификатор 68134.4334.9521 /незастроен/ с площ за отчуждаване 306 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4334. 370 по КККР, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [жк]. И със заповед № СОА17-РД40-72/09.10.2017 г. на кмета на СО, е отчужден ПИ с проектен идентификатор 68134.4334.9521 /незастроен/ с площ за отчуждаване 306 кв.м., съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4334. 370 по КККР, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [жк]. И по трите отчуждителни заповеди, като собственици в заповедта са посочени „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, З. Б. Б., С. Г. С. и С. Г. Х., а определеното обезщетение не е разпределено, поради невъзможност да бъдат установени квотите на съсобственост и поради наличие на спор за собственост между съсобствениците.

Установява се също така, че заповедите са оспорени пред АССГ, като при оспорването на две от тях - заповед № СОА17-РД40-71/09.10.2017 г. и Заповед № СОА17-РД40-72/09.10.2017 г. на кмета на СО, съдът е ги е изменил в частта, в която са посочени собствениците на отчуждавания имот, като е включен и Н. А. И. в кръга на правоимащите лица. При оспорването на заповед № СОА17-РД40-70/09.10.2017 г. на кмета на СО, в решение № 397 от 18.01.2018 г постановено по адм. дело № 12712/2017 г. на АССГ, съда е посочил, че наличието на конкуриращи се титули за собственост в конкретния случай, автоматично обосновават извод за наличие на спор за собственост, чието предварително разрешаване е преюдициално спрямо разпределянето на определеното по закон парично обезщетение съобразно квотите на собственост, в каквато насока се е произнесъл и административният орган в оспорената част на издадената от него заповед.

От мотивите на съдебното решение по адм. дело № 12714/2017 г. и адм. дело № 12713/2017 г. на АССГ е посочено, че в случая наследниците на процесния имот са две групи – наследници по завещание и наследници по закон като завещателното разпореждане в полза на А. Б. и М. Ш. не ги изключва от кръга на наследниците по

закон, нито изключва останалите наследници по закон от наследяване. Това, че приживе наследодателката М. Чокойска се е разпоредила с 1/3 идеална част от имота в полза на посочените лица, означава, че останалата част от имота в размер на 2/3 идеални части следва да бъде поделена между преживелия съпруг като наследник по закон като той, респ. неговите наследници, получават дял от 2/3 от 2/3 идеални части, тъй като бракът е траял повече от 10 години и 1/3 от 2/3 идеални части от имота следва да бъде поделена между братята и сестрите на М. Чокойска, респ. техните низходящи. Прието е, че този извод следва от разпоредбата на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 2, изр. 1-во от ЗН, съгласно които, когато починалият е оставил само братя и сестри, те наследяват по равни части, а когато съпругът наследява заедно с възходящи или с братя и сестри, или с техни низходящи, той получава половината от наследството, ако то се е открило преди навършването на десет години от сключването на брака, а в противен случай получава 2/3 от наследството. Посочено е, че се смесват понятията разполагаема част, запазена част и наследствен дял като следва да се отбележи и това, че възстановяването на запазена част не се извършва служебно, а само чрез позоваване от наследника, чиято запазена част е накарнена, с възражение в исково производство или чрез предявяване на самостоятелен иск. В случая е приета за неприложима и разпоредбата на чл. 9а от ЗН, тъй като съпругът на М. Чокойска няма качеството на последващ съпруг. Поради което е прието, че Н. А. И. е лице от кръга на правоимащите лица. Посочено е още, че Н. А. И. е сред наследниците по закон на М. В. Б./М. С. А./М. Л. Чокойска, съобразно т.3.4.2 от Удостоверение за наследници № 1060/19.05.2016 г. на район С., СО, като внук на И. Л. А. - брат на М. В. Б./М. С. А./М. Л. Чокойска.

Както беше посочено по-горе, съобразно правилото на чл. 29 от ЗОБС, паричното обезщетение, определено с влязлата в сила заповед или съдебното решение, се превежда от общината в посочената в заповедта банка по сметка на правоимащите. Ал. 2 на нормата предвижда няколко хипотези, при които обезщетението се внася в банката по сметка на общината. Една от посочените в нормата хипотези е наличието на спор за правото върху дължимото обезщетение или за права върху отчуждавания имот между няколко лица. В тези случаи банката изплаща обезщетението на лицето, което установи правата си по съдебен ред, по нареждане на кмета на общината.

От приложимата правна норма може да се направи обоснован извод, че основна предпоставка за уважаване на направеното от оспорващия искане, е той да докаже със съответните документи собствеността върху отчуждаваните имоти и липсата на спор за собственост.

Не е спорно по делото, че с Нотариален акт № 185/30.10.2019 г., том II, дело 353/2019 г., „ЕЙ СИ АР“ ЕООД е изкупило притежаваната от С. Г. Х. и С. Г. С. идеална част от имотите, предмет на посочените заповеди. С Констативен нотариален акт № 133, том II от 28.09.2021 г., „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, вследствие на извършената покупка от С. Г. Х. и С. Г. С., е признат за собственик на 11/12 идеални части от гореописаните недвижими имоти. Със същият констативен НА и Удостоверение за наследници изх. № СОА23-ВУ51-838/07.11.2023 г., издадено от СО, наследниците на З. Б. Б. са признати за собственици на 1/12 идеална част от гореописаните недвижими имоти.

От доказателствата от делото обаче, се установява още, че със съдебно решение № 1703/15.03.2018 г., постановено по адм. дело № 12714/2017 г. на АССГ и решение № 2862/27.04.2018 г., постановено по адм. дело № 12713/2017 г., Н. А. И. е включен в кръга на правоимащите лица, като от представения НА № 133, том II от 28.09.2021 г.

не става ясно как това лице се е освободило от собствеността върху имотите, за да останат само „ЕЙ СИ АР“ ЕООД и наследниците на З. Б. Б. собственици на имотите. Това е важно предвид на това, че НА влиза в колизия със съдебните решения, посочени по-горе, с които в кръга на правоимащите е включен и И. Липсата му от представения по делото и към административната преписка НА поражда съмнение относно доказателствената стойност на акта. Така, същата е компрометирана и не следва да бъде зачетена. Административният съд не може да извършва косвен съдебен контрол върху НА, но с оглед изложеното може същият да не бъде съобразен при постановяване на решението.

Н. А. И. не е конституиран като заинтересована страна по настоящето дело, тъй като същия не е участвал в административното производство по издаване на оспорения отказ.

Изложеното обосновава извод за неоснователност на жалбата, тъй като оспорващият и заинтересованите страни не доказаха в хода на съдебното производство, че са единствените собственици на отчуждените ПИ, съответно за тях не е възникнало правото да получат определеното със заповедите за отчуждаване парично обезщетение за имотите. Налице са конкуриращи се титули за собственост на процесните имоти, като спорът за собственост следва да се реши с валиден нотариален акт, установяващ по безспорен начин собствеността, или влязло в сила съдебно решение на граждански съд, по собственически иск, в рамките на общото исково производство по реда на ГПК.

В настоящия случай, не се доказва наличието на необходими предпоставки за изплащане определеното и дължимо обезщетение за отчуждаваните имоти. Като е отказал да нареди изплащането на същите в полза на „ЕЙ СИ АР“ ЕООД по подаденото от дружеството заявление рег. № СОА23-ГР94-3954/27.07.2023 г., кметът на СО е постановил законосъобразен административен акт, по отношение на който не е налице някое от отменителните основания по чл. 146 от АПК. /В този смисъл Решение № 7086/11.06.2021 г. по адм. дело № 4353/2021 г. на ВАС, Четвърто отделение/.

При гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата срещу писмо с изх. № СОА23-ГР94-3954/2/07.08.2023 г. на кмета на СО е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото такова му се дължи, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

На заинтересованите страни, с оглед изхода на спора, разноски не се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя арх. И. И., чрез адв. С. Д., срещу писмо с изх. № СОА23-ГР94-3954/2/07.08.2023 г. на кмета на Столична община, с което е отказано на дружеството да бъде изплатено парично обезщетение за отчуждаване на имоти, поради наличие на спор за собственост върху имотите.

ОСЪЖДА „ЕЙ СИ АР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: